

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 313/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13, 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 48/06 a Úradu zástupcu Slovenskej republiky pred Európskym súdom pre ľudské práva a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. septembra 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13, 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej

len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 48/06 a Úradu zástupcu Slovenskej republiky pred Európskym súdom pre ľudské práva (ďalej len „úrad zástupcu“).

Zo sťažnosti, z jej príloh a obsahu spisu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 94/08 vyplýva, že sťažovateľ 5. júna 2006 podal okresnému súdu žalobu o neplatnosť „uznesení Vojenskej obvodovej prokuratúry v B. a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky“.

Podľa neho zákonná sudkyňa okresného súdu nerešpektuje rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) č. 57678/00 z 27. júna 2006 a vo veci nekoná.

Úrad zástupcu podľa sťažovateľa nevyužil svoje kompetencie a nevydal žiadne konkrétne ani všeobecné opatrenia, aby zabezpečil naplnenie rozsudku ESLP č. 57678/00.

Na základe týchto skutočností sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd vo veci samej rozhodol týmto nálezom :

„...Okresný súd... porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy ... a čl. 6 ods. 1, čl. 13 , čl. 44 a čl. 17 - Dohovoru o základných právach.

... Úrad zástupcu... pred Európskym súdom pre ľudské práva porušil základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čl. 13, čl. 14 a čl. 17-zákaz marenia práv štátom.

... Okresný súd... (pre opakovane porušovania práv) je povinný zaplatiť D. B. sumu primeraného zadosťučinenia vo výške 3,000.000.- Sk a Úrad zástupcu... je povinný zaplatiť satisfakciu vo výške 1,000.000.- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia nálezu... Ak Úrad zástupcu SR nie je pasívne legitimovaný, nech satisfakciu zaplatí Ministerstvo spravodlivosti SR.

... Okresný súd... je povinný v konaní 15C/48/2006 bezodkladne konať bez ďalších prieťahov a obštrukcií. V prípade opakovania uvedených nedostatkov, musí Okresný súd ... zaplatiť ďalšiu satisfakciu vo výške 1.000.- Sk za každý deň zbytočných prieťahov ak o to sťažovateľ D. B. požiada, bez ďalšieho súdneho prejednávania veci.

... Okresný súd... zaplatí trovy advokáta zastupujúceho D. B. v konaní na Ústavnom súde.

... Zástupkyňa Slovenskej republiky je povinná vydať konkrétne a všeobecné opatrenia, aby

sa podobné opakované nerešpektovanie nevyskytovalo.

Ide o konania týkajúce sa všetkých rozsudkov Európskeho súdu proti štátu Slovenská republika. Vyplatením satisfakcie nedochádza k naplneniu rozsudku Európskeho súdu.“

2. Z obsahu spisu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 94/08 a jeho uznesenia z 1. apríla 2008 ústavný súd zistil, že (okrem postupu úradu zástupcu a čl. 17 dohovoru) sťažovateľ podal identickú sťažnosť doručenu ústavnému súdu 19. septembra 2007, o ktorej bolo rozhodnuté tak, že ju ústavný súd ako zjavne neopodstatnenú odmietol. Predmetné uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 13. júna 2008.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Pri skúmaní opodstatnenosti sťažností, ktorými sa namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prihliada ústavný súd na doterajšiu dĺžku konania a na to, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú môže okrem iného v prípade, keď zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré možno kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle uvedeného článku ústavy (napr. I. ÚS 57/01, II. ÚS 199/02, IV. ÚS 296/04). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-

ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo, alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci.

2. Ústavný súd v uznesení sp. zn. III. ÚS 94/08 z 1. apríla 2008 *inter cetera* uviedol :
«*Vychádzajúc z... predloženej sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu vo veci sp. zn. 15 C 48/06 ústavný súd zistil, že napadnuté konanie začalo 5. júna 2006 na základe žaloby sťažovateľa... označenej aj ako „Žaloba na ochranu osobnosti“.*

Dňa 24. augusta 2006 okresný súd uznesením vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu...

Dňa 11. septembra 2006 sťažovateľ doplnil (rozšíril) svoj návrh a 9. októbra 2006 odpovedal na výzvu okresného súdu z 24. augusta 2006.

Dňa 26. júla 2007 sťažovateľ doručil okresnému súdu ďalšie podanie.

Dňa 7. novembra 2007 okresný súd vyzval sťažovateľa na predloženie potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Dňa 8. februára 2008 okresný súd spracoval výzvu pre Sociálnu poisťovňu Bratislava.

Ústavný súd posúdil všetky úkony okresného súdu a z jeho zistenia vyplýva, že okresný súd v určitom období konal priebežne a vykonával jednoduché úkony súvisiace s odstraňovaním nedostatkov žaloby sťažovateľa a zisťovaním jeho majetkových pomerov na rozhodnutie o ustanovení právneho zástupcu v konaní pred ním. V období od 9. októbra 2006, keď sťažovateľ podal vyjadrenie k výzve okresného súdu, až do 7. novembra 2007, ústavný súd zistil v postupe okresného súdu nečinnosť v trvaní takmer 11 mesiacov, ktorú vzhľadom na okolnosti daného prípadu... nehodnotí ako zbytočné prietahy. ...

Na základe uvedeného, ale aj vzhľadom na doterajšiu dĺžku tohto konania (necelých 22 mesiacov od podania žaloby) ústavný súd preto sťažnosť v časti smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaní sp. zn. 15 C 48/06 odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Aj keď doterajší priebeh konania pred označeným súdom nebol celkom bez prietahov, ktoré by

bolo možné označiť za zbytočné, tieto by nezakladali reálnu možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Žaloba sťažovateľa navyše vykazovala nedostatky, ktoré musel okresný súd odstraňovať. Až pokračujúca nečinnosť okresného súdu by eventuálne mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo však ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť.»

3. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že citované uznesenie prijal 1. apríla 2008 a sťažovateľovi bolo doručené 13. júna 2008, t. j. viac ako dva mesiace pred podaním sťažnosti z 30. augusta 2008 (doručenej ústavnému súdu 4. septembra 2008, pozn.). Z uvedeného vyplýva, že k zásadnej zmene sťažovateľom namietanej situácie (t. j. v porovnaní so situáciou, na základe ktorej už rozhodoval ústavný súd) nemohlo zatiaľ dôjsť a závery vyslovené ústavným súdom v uznesení sp. zn. III. ÚS 94/08 z 1. apríla 2008 platia naďalej aj v danej situácii.

4. Ústavný súd v súvislosti s namietanými prietahmi v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 15 C 48/06 opakovane poukazuje na skutočnosť, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03)].

5. Sťažovateľ ďalej namietal, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho práv zaručených čl. 13, 14 a čl. 17 dohovoru.

Keďže sťažovateľ v sťažnosti nepreukázal, akým spôsobom sa mal okresný súd dopustiť porušenia uvedených práv, a žiadne také okolnosti nevyplývajú z jeho doterajšieho

postupu vo veci vedenej pod sp. zn. 15 C 48/06, ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Ústavný súd nad rámec opakovane pripomína, že citované rozhodnutie ESLP, ktorým boli údajne porušené práva sťažovateľa tým, že ho všeobecný súd nerešpektuje, sa nevzťahuje na konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 15 C 48/06.

6. Z rovnakých dôvodov (zjavnej neopodstatnenosti) ústavný súd odmietol aj sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namietal postup úradu zástupcu, ktorý *prima facie* nemohol porušiť sťažovateľom označené práva, ktorý navyše nie je ani spôsobilý byť „porušovateľom“ sťažovateľom označených práv.

7. Vzhľadom na túto skutočnosť preto považoval už za bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2008